

Пам'яті Михайла Дмитровича Гродзинського

In memory of Mykhailo Dmytrovych Grodzynskyi

ГРОДЗИНСЬКИЙ Михайло Дмитрович (11. 07. 1957, Київ – 21. 07. 2022, м. Бургас, Болгарія, похований у Києві) – фізико-географ, ландшафтознавець. Доктор географічних наук (1994), професор (1997), член-кореспондент НАНУ (2010). Державна премія України в галузі науки і техніки (2015). Закінчив Київський університет (1979), де й працював від 1981: у 1995–2022 – завідувач кафедри фізичної географії та геоєкології. Голова Української асоціації ландшафтних екологів (1996–2022), член Національного комітету України з Програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера», представник уряду України на Раді Європи з розробки Ландшафтної конвенції.

11 липня 2023 року на географічному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбулася меморіальна науково-освітня конференція "Наукові читання з сучасної геоєкології, присвячена пам'яті академіка Михайла Гродзинського", яку було приурочено до дня народження вченого.

Життєвий шлях Михайла Дмитровича нерозривно поєднаний з географічним факультетом Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Саме тут, після закінчення навчання на кафедрі фізичної географії у 1979 році він отримав диплом з відзнакою, потім навчався в аспірантурі та у 1983 році блискуче захистив кандидатську дисертацію на тему «Геосистеми західної частини Рівнинного Криму, їх динаміка та стійкість до зрешувальних меліорацій», а згодом, у 1994 році, і докторську дисертацію на тему «Стійкість геосистем до антропогенних навантажень».

За свою кар'єру на теренах рідного факультету Михайло Дмитрович пройшов вагомий шлях професійного зростання, працюючи на посадах молодшого наукового співробітника, старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії, доцента, професора та завідувача кафедри фізичної географії та геоєкології, від моменту її створення і до останнього свого дня.

Михайло Дмитрович правив за взірць справжнього модерного науковця, який бачив сутність науки та перспектив її розвитку, тому саме він став беззаперечним лідером української школи ландшафтної екології, знаним далеко за межами нашої держави. Його наукові ідеї здобули широке визнання, а увага до його публікацій невпинно зростає. Це стосується насамперед методів ландшафтно-екологічного прогнозування та визначення допустимих норм антропогенних навантажень на геосистеми, а також методів визначення ступеня критичності станів ландшафтів і оцінки ймовірності та втрат від екологічних ризиків.

Михайло Дмитрович був надзвичайно яскравою, талановитою, розумною, доброю та щирою людиною, за що користувався величезним авторитетом та повагою колег, оскільки завжди охоче ділився з нами власним багатим життєвим і професійним досвідом.

Також Михайло Дмитрович майстерно поєднував свою наукову діяльність із педагогічною. Під його керівництвом захищено низку кандидатських і докторських дисертацій. Його вихованці наразі працюють в Україні та за кордоном, впроваджують новації природничої й гуманістичної географії та геоєкології, отримавши від Михайла Дмитровича вміння відстоювати власну позицію у виробничій і науково-педагогічній діяльності.

Світла пам'ять про Михайла Дмитровича, нашого колегу, відомого вченого-ландшафтознавця та ландшафтного еколога, члена редколегії журналу «Фізична географія та геоморфологія», назавжди залишиться у наших серцях.